

[Riishøj]

forskellige sammenhænge i tidsskrifter, i offentligheden og på møder, og dem kan vi ikke acceptere. At lægge sig fast på en tidsfrist, for at en minister kan fremsætte dårlige forslag i lovsform, er heller ikke godt, men det er naturligvis bedre, at det kommer i lovsform, end at det kommer gennem administrative dekretter eller blot ved en orientering i folketingets undervisningsudvalg. Det kunne tale for, at man undlader at stemme til den dagsorden.

Jeg skal ikke uddybe mit syn på hr. Erhard Jakobsens synspunkter, de er velkendte. Vi får igen bekræftet, at CD har klare særstandpunkter inden for regeringen. Det kunne være meget rart at vide, om hr. Erhard Jakobsen også kan stemme for den radikale dagsorden, der jo har en ganske bestemt tidsfrist for, hvornår regeringen skal komme med lovforslag.

Ministeren kom på ny ind på dette med folketinget. Vi må gentage, at det, ministeren gav løfte om tidligere, var, at han ville fremsætte lovforslag i folketinget. Det er siden blevet til administrative ændringer og på et eller andet tidspunkt en orientering af undervisningsudvalget. Ministeren har altså skiftet syn. Han vil ikke gennemføre tingene ved afstemninger i folketingssalen og normalt udvalgsarbejde, men administrativt. Det er det, der nu standses, og så prøver ministeren at bakke ud og sige, at han altid har villet forelægge det i folketingssalen. Jeg vil spørge ministeren, om han hele tiden har ment, at disse ting ikke blot skulle til debat i undervisningsudvalget, men skulle i folketingssalen. I så fald er ministeren blevet misforstået, så det basker.

Jeg mangler også svar på et par andre spørgsmål, og dem håber jeg ministeren også vil svare på.

Der er spørgsmålet om erhvervslivets reaktion på ministerens forslag. Har ministeren fået positive tilkendegivelser fra erhvervsorganisationerne vedrørende sit forslag? I så fald ønskes oplyst, hvorfra de er kommet.

Desuden spurgte jeg, om der er positive forsøgs erfaringer med den model, ministeren har fremsat. Er der herhjemme positive forsøgs erfaringer eller forsøgs erfaringer overhovedet? Det synes jeg også ministeren skylder svar på.

Det tredje spørgsmål, jeg ville have stillet, var, om regeringen er indbyrdes enig, men

det behøver jeg vist ikke at få svar på. Det er vist bekræftet, at regeringen ikke er enig og bruger det som skalkeskjul for at udsætte dette endnu en gang.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg forstår da udmærket godt, at man i partier, hvis eneste politiske håb ligger i, at der er splittelse i regeringen, hele tiden øjner en chance for, at der er det på store eller små punkter.

Der er ikke nogen som helst splittelse. En forudsætning for det radikale forslag er naturligvis, at de fire regeringspartier er enige, og den dag de fire regeringspartier er enige – det bliver de sagtens – fremsætter man et forslag om de bebudede ændringer. Men det er ikke en gymnasiereform som den, jeg talte om, der går på helt andre og store linjer. Jeg sagde, at den gymnasiereform, der skal give de store ting, sikkert ligger langt ude i fremtiden og skal forberedes, bl.a. gennem grundig kritik.

På de vigtige områder, man har siddet og diskuteret i udvalgene, opnår regeringspartierne sagtens enighed – så der bliver altså heller ingen mulighed for en ny regering i den anledning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Vi mangler svar på: hvad er »de bebudede ændringer«? Mener hr. Erhard Jakobsen, undervisningsministeren og hr. Ole Vig Jensen det samme med »de bebudede ændringer«? Jeg vil gerne have de enkelte ordførere til at sige, hvad de mener om dette.

Vi mangler også svar fra ministeren på, om de hidtidige strukturforsøgs erfaringer bare skal kastes på historiens mødding eller ministeren vil opsamle dem og foretage en egentlig evaluering af dem og offentliggøre dem, så de kan indgå i den offentlige debat. Det hjælper ikke, at nogle embedsmænd kender til dem og sidder og diskuterer dem i et embedsmandsudvalg. De må indgå i den offentlige debat. Det mangler vi også et svar på.

Eva Møller (KF):